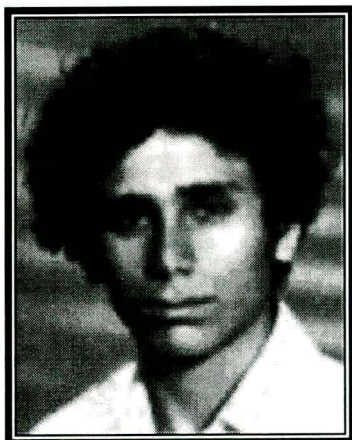

רב טוראי מרדכי (מוטי) ארגמן (תורג'מן) ז"ל

בן זוהרה ושמעון

נולד בירושלים

בתאריך ח' בשבט תשי"ח, 29/1/1958

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1976

שרת בחיל התקשוב

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ו' בניסן תשמ"ה, 27/3/1985

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 10 שורה: 1 קבר: 6

הותיר אחריו אישה, בת, הורים ושש אחיות

בן 27 בנפלו

קורות חיים

בן זוהרה ושמעון, נולד ביום ח' בשבט תשי"ח (29.1.1958) בירושלים. הוא סיים את לימודיו היסודיים בבית-הספר "ענף החיים" בירושלים, ואחר-כך המשיך ולמד מכניקה בבית-הספר "ליידי דיוויס" בירושלים, ובו השלים לימודיו התיכוניים. הוא היה בן מסור ודואג להוריו, בייחוד היה משענת רוחנית ונפשית לאמו החולנית. הוא סייע לאמו ככל שיכול, כדי להקל את מצוקתה.

מוטי גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1976 והוצב בחיל-השריון. לאחר שסיים את הטירונות נשלח לקורס לוחמי חרמ"ש. אחר-כך הוא עבר קורס נוסף והיה לנהג טנק. כל תקופת שירותו של מוטי עברה עליו בבית-הספר לשריון. בתחילת דרכו, הוא לא מצא את מקומו וביקש לעבור קורס שיכשירו להיות קשר בחיל. מבוקשו ניתן לו, והוא הוכשר לשמש כקשר.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הוא היה חייל טוב, ממושמע ואחראי. את המוטל עליו ביצע תמיד בלא דופי ולשביעות רצון מפקדיו. כחבר התבלט מוטי בנכונותו לעזור לזולת ככל יכולתו, ולכן היה אהוב ומקובל על חבריו ליחידה.

הוא היה בן טוב ומסור. בתקופת שירותו דאג לקיים קשר הדוק עם בני משפחתו, ובחופשותיו הרבה לבלות בבית כדי לעזור ככל שנדרש.

לאחר ששוחרר מהשירות הסדיר, החליט מוטי להקדיש את זמנו לעזרה למפגרים ולנוער שוליים. הוא החל לעבוד בעזרה למפגרים ב"בית יוליה", וזכה להערכה רבה על פועלו.

אחר-כך הוא עבד בבית-הנוער "בקעה" בפרוייקט "דבוקות". כמו-כן, פעל מוטי בסדנאות בבית-אל יחד עם נוער שוליים, ולבסוף עבד בתנועת "הנוער העובד" כרכז איגוד מקצועי.

כתבו עליו חבריו לעבודה: "...מוטי עסק בעבודה בלתי שגרתית וטיפול בנוער קשה חינוך, שנפלט מכל מערכות הלימודים. ביחסו אל החניכים ובדרך טיפולו בהם, הפגין סבלנות מדהימה... הוא לא חסך בזמן כדי למצוא להם פתרון אשר ידיר את רגליהם משוטטות ברחוב. ...מבחינה חברתית היה מתון ואף ברגעים של כעס שמר על איפוק ולא נסחף...". אחת החברות מוסיפה: "...מוטי היה אדם מיוחד במינו, שתמיד עזר לנוער במצוקה... כאשר התבקש לעזור, היה רץ למלא את הבקשה, ובהתלהבותו היה מדביק גם את סביבתו לשתף פעולה. גם בשעות עבודה בלתי מקובלות התפנה לעזור לאחרים... אדם שאוהב ומוקיר את הזולת והם אוהבים אותו...".

כמו כל בני גילו נקרא מוטי לתקופות של שירות מילואים, ותמיד מילא את חובתו ברצון ובמסירות.

לימים הוא נשא אשה, וכשנולדה בתו הבכורה היה מאושר באדם. הוא היה אב ובעל למופת, מסור ודואג למשפחתו.

ביום ו' בניסן תשמ"ה (27.3.1985) בהיותו בשירות מילואים, נפל מוטי בעת מילוי תפקידו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-העלמין בהר הרצל בירושלים. הוא השאיר אחריו אשה, בת, הורים ושש אחיות.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה, כתב מפקדו: "...יותר מחמש שנים משרת מוטי ביחידתנו. הכרנו אותו כחייל למופת, ממושמע, אחראי

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

וממלא תפקידו לשביעות רצון מפקדיו. כאדם היה צנוע ונחבא אל
הכלים, חביב על חבריו ואהוד בקרב חיילי היחידה".

משפחתו הנציחה את שמו בבית-הכנסת בירושלים ובמועדון נוער בגבעת
זאב.

לאחר נפילתו הוענקה לו דרגת סמל.

אדאמן ווידאָבאָן מוט'י
ד"ל

פתיחת נקודת משטרה בגבעת זאב

כפי שפורסם בגליון מס' 6 מחודש יולי 1986 נפתחה במהלך חודש יולי נקודת משטרה בגבעת זאב, השוכנת בשלב זה במשרדי המועצה המקומית, ובתחילת חודש אוגוסט תעבור לחדר במרכז המסחרי.

להלן הודעת משטרת ישראל על פתיחת נקודת משטרה.

משטרת ישראל שמחה להודיע על פתיחת נקודת משטרה חדשה בגבעת זאב. החלטה על פתיחת הנקודה באה לאחר ביקורו של המפקח הכללי רב-ניצב דוד קראוס ביישוב ולאור התרשמותו מהתפתחות וגידול האוכלוסיה.

נקודת גבעת זאב כפופה לתחנת רמאללה בפקודו של רפ"ק מ. אלקסנדרוני והיא תתן שירותי משטרה לתושבי גבעת זאב וישובי הסביבה. בשלב ראשון תופעל בנקודה משמרת אחת ביום.

הזכות להיות ראשון שוטרי גבעת זאב נפלה בחלקו של הרס"ל הותיק משה דרזי אשר יתמקם במבנה ליד משרדי המועצה.

מדובר בהתחלה צנועה אשר נועדה להגביר תחושת בטחון, להגביר את המודעות של התושבים לשמירה על רכושם ולפעול בקרב הנוער לזהירות בדרכים וחנוך לאזרחות טובה.

מועצה מקומית גבעת זאב

מוערונו נוער על שם מוטי ארגמן (תורג'מן)

ביום ראשון ה' 20.7.86 נחנך מועדון נוער על שמו של תושב גבעת זאב, מוטי ארגמן (תורג'מן).

עם שיחרורו מצה"ל החל מוטי לעבוד כמדריך נערים במועדוני נוער בשעות הערב בהתנדבות, ובאותו זמן עבד כמדריך קבוצות עבודה בסדנת בית"ל.

את מלוא מרצו וזמנו השקיע בחינוך הנערים ובהכנתם לחיים תקינים. ההישג החשוב שלו לאחר כל שנה של עבודה כזו היה לראות מתוכם מספר חילים טובים שמתגייסים לצה"ל, כאשר מוחדרת להם היטב בתודעה השאיפה של עבודה נאמנה ויושר לאורך כל הדרך.

כאשר ניתנה למוטי האפשרות להרחיב את תחום עבודתו עם הנערים במסגרת הנוער העובד והלומד, החל לעבוד כרכז איגוד מקצועי והשקיע כולו בכל מה שקשור לפתרון בעיותיהם האישיות, בדאגה לתנאי עבודתם תוך כדי הנחיה מתמדת.

מוטי סיים את חייו הקצרים, בשיאם כאשר נהרג בהיותו בן 27 בעת שירות מילואים ובהותירו אחריו חלל גדול בחייהם של אנשים רבים.